

Koně se také střílejí

Michal Penk

Já svět oblohy a větru znám
i tahle píseň vznikla tam
nikde tak tóny neznějí.
V koních je něco po čem toužíme,
jak závodníci vzpomínek,
koně se taky střílejí

A tak lidi svoje touhy sedlají
a jen na svůj velkéj dostih čekají,
pak jak blázni ženou touhy tryskem
bez milosti štvou je za svým ziskem
a když upadnou ztracený jsou.

R: Braň, braň mi volnost mou
jako vítr s oblohou
patří mi volnost koní
těch co se s větrem honí.

Braň duši mou, mi braň,
moje lidský já mi chraň
touhy co můj běh změní,
co padnou vysílením,
ty nestřílej.

Lidi propadají závodům
o nejkrásnější vůz a dům,
v zrcadlech tvář svou shlížejí.
Vlastnit miň než druzí nesnesou,
těch lidí touhy koně jsou,
koně se taky střílejí.

A tak aniž se jim v tváři pohne sval
nutí bičíkem svý touhy běžet dál,
pak jako blázni ženou touhy tryskem
bez milosti štvou je za svým ziskem
a když upadnou, ztracený jsou.

R: Braň, braň mi volnost mou
jako vítr s oblohou
patří mi volnost koní
těch co se s větrem honí.

Braň duši mou, mi braň,
moje lidský já mi chraň
touhy co můj běh změní,
co padnou vysílením,
ty nestřílej,
ty nestřílej.

Ty nestřílej!